

DĘBCZYNA (3) *sb f*

dębczyna (3), [**dąbczyna**].

sg [*N* dąbczyna.] \diamond *G* dębczyny (1). \diamond *D* dębczynie (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Dem. od „dąb” ‘drzewo’ Quercus Robur L. (Rost); młoda roślina dębu (3) : Wielka ozanka iest ziele [...] podobne ku dębczinie FalZioł I 36b, I 36 c; [á ono Tamarifcus ták dáleko różny od Bágna/ iáko Dąbczyná od Wrzołu. UrzędowHerb 2 (Linde).]

Wyrażenie: »młoda dębczyna« (1): wezmiż liścia świeżego z młodey dębczyny FalZioł V 101v.

LW